YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

11 päivänä toukokuuta 2000 *

Asiassa C-56/99,

jonka Tribunal administratif de Paris (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Gascogne Limousin viandes SA

vastaan

Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (Ofival)

ennakkoratkaisun naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24) 4 i artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2222/96 (EYVL L 296, s. 50), sekä asetuksessa N:o 805/68 säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1244/82 ja (ETY) N:o 714/89 kumoamisesta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3886/92 (EYVL L 391, s. 20) 50 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1996 annetulla komission asetuksella N:o 2311/96

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

(EYVL L 313, s. 9), pätevyydestä EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 34 artiklan 2 kohta) kannalta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. C. Moitinho de Almeida sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja F. Macken,

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Gascogne Limousin viandes SA, edustajanaan asianajaja P. Denesle, Rouen,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö K. Rispal-Bellanger ja saman osaston apulaisulkoasiainsihteeri C. Vasak,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat J. Carbery ja J. Monteiro,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja P. Oliver,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Gascogne Limousin viandes SA:n, edustajanaan asianajaja P. Denesle, Ranskan hallituksen, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston tehtävään määräämä S. Pailler, neuvoston, asiamiehenään J. Carbery, ja komission, asiamiehenään P. Oliver, 11.11.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal administratif de Paris on esittänyt 9.12.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.2.1999, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla ennakkoratkaisukysymyksen naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24) 4 i artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2222/96 (EYVL L 296, s. 50), sekä ase-

tuksessa N:o 805/68 säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1244/82 ja (ETY) N:o 714/89 kumoamisesta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3886/92 (EYVL L 391, s. 20) 50 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1996 annetulla komission asetuksella N:o 2311/96 (EYVL L 313, s. 9), pätevyydestä EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 34 artiklan 2 kohta) kannalta.

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Gascogne Limousin viandes SA (jäljempänä Gascogne) ja Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (jäljempänä Ofival) ja jossa viimeksi mainittu on hylännyt ensin mainitun hakemukset, jotka koskivat asetuksella N:o 2222/96 käyttöön otetun vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion saamista.

Asiaa koskevat yhteisön säännökset

3 Neuvosto antoi asetuksen N:o 2222/96 tasapainottaakseen naudanlihamarkkinoita, joiden toiminta oli häiriintynyt vakavasti pääasiallisesti sen vuoksi, että kuluttajat tunsivat huolta BSE:n (bovine spongiform encephalopathy) johdosta. Asetus sisältää joitakin toimenpiteitä, joilla pyritään mukauttamaan tuotantoa vastaamaan paremmin kulutusta (ks. tältä osin asetuksen N:o 2222/96 ensimmäinen perustelukappale).

4 Katsoen erityisesti, että naudanlihamarkkinoiden tervehdyttäminen edellytti markkinoille tarjottujen täysikasvuisten eläinten lukumäärän vähentämistä kannustamalla aiempaa enemmän nuorten kevyiden eläinten markkinoilta vetämistä ja/tai markkinointia (ks. tästä asetuksen N:o 2222/96 kahdeksas perustelukappale), neuvosto ensinnäkin teki joitakin muutoksia yhteisöstä peräisin olevien, tuotannosta ennen 10 päivän — tai tietyin edellytyksin 20 päivän — ikää poistettujen nuorten urospuolisten vasikoiden prosessointipalkkio-

järjestelmään, josta säädetään asetuksella N:o 2222/96 muutetussa asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 1 kohdassa, ja toiseksi otti saman säännöksen 2 kohdalla käyttöön palkkion vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta.

5 Viimeksi mainitussa säännöksessä säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot voivat myöntää vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta 30 päivään marraskuuta 1998 asti palkkion. Tämä palkkio myönnetään jäsenvaltiossa teurastamisen yhteydessä jokaisesta vasikasta:

— jonka teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa, vähennettynä 15 prosentilla. Jäsenvaltioiden keskiteuraspainot määritellään Eurostatin laatimien vuoden 1995 tilastotietojen tai minkä tahansa muun komission hyväksymän virallisesti julkaistun vuoden 1995 tilastotiedon perusteella.

— jota on pidetty asianomaisessa jäsenvaltiossa välittömästi ennen teurastusta myöhemmin määriteltävän ajan."

6 Asetuksella N:o 2222/96 muutetussa asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 3 kohdassa taas säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on 1 päivän joulukuuta 1996 ja 30 päivän marraskuuta 1998 välisenä aikana sovellettava ainakin toista 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä."

7 Lisäksi 4 i artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"5. Jäljempänä 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio:

— antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta,

— määrittää 2 kohdassa tarkoitetut, jäsenvaltioissa sovellettavat suurimmat sallitut vasikoiden teuraspainot,

— vahvistaa prosessointipalkkion määrän tasolle tai tarvittaessa sopiville eri tasoille vasikoiden määrän vähentämiseksi riittävästi markkinoiden tarpeet huomioon ottaen,

— vahvistaa aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion määrän asianmukaiseksi, jotta vasikoita teurastetaan riittävä määrä markkinoiden tarpeet huomioon ottaen,

— voi hyväksyä jäsenvaltion pyynnöstä alueittain eriytetyn aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion soveltamisen jäsenvaltion sisällä, mikäli eläimiä on pidetty asianomaisella alueella välittömästi ennen teurastusta myöhemmin määriteltävän ajan,

— voi päättää jommankumman tai kummankin tässä artiklassa tarkoitetun palkkion myöntämisen keskeyttämisestä.

6. Komissio tarkistaa, ovatko tässä artiklassa säädetyt järjestelmät antaneet kuuden kuukauden kuluttua niiden voimaantulosta tyydyttäviä tuloksia.

Päinvastaisessa tapauksessa komissio tekee neuvostolle aiheellisen ehdotuksen, jonka perusteella neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä, ottaen erityisesti huomioon soveltamisponnistusten jakautumisen jäsenvaltioiden kesken ja mahdolliset kaupalliset vääristymät."

8 Edellä mainittujen säännösten antamista perustellaan asetuksen N:o 2222/96 yhdeksännessä, kymmenennessä ja yhdennessätoista perustelukappaleessa seuraavasti:

"vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion käyttöön ottaminen saattaa myös myötävaikuttaa markkinoiden tasapainottamiseen; palkkion vaikutuksen suuntaamiseksi mahdollisimman hyvin jäsenvaltioissa vallitseviin tuotannon edellytyksiin olisi määriteltävä jäsenvaltioiden vasikoiden palkkiokelpoisuus kussakin jäsenvaltiossa teurastettujen vasikoiden tilastollisen keskiteuraspainon mukaan; tämä keskipaino voi vaihdella jäsenvaltion sisällä; sen vuoksi olisi säädettävä, että komissio voi sallia palkkion aluekohtaisen soveltamisen; tietty pitoaika on välttämätön kaupan vääristymien välttämiseksi; palkkion määrän vahvistamisen olisi oltava komission tehtävä samoista syistä kuin prosessointipalkkion vahvistamisen [eli sen varmistamiseksi, että tilanteen mukaan palkkion määrää tai määriä voidaan mukauttaa järjestelmän tarpeiden mukaan];

tuotanto ja kuluttajien odotukset vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen; sen vuoksi olisi aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus valita, soveltavatko ne prosessointipalkkiota vai aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaa palkkiota, kuitenkin siten, että niiden on pantava täytäntöön ainakin toinen niistä 1 päivän joulukuuta 1996 ja 30 päivän marraskuuta 1998 välisenä aikana;

kuuden kuukauden kuluttua on tarkistettava vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion ja jalostuspalkkion järjestelmien tehokkuus sekä se, että niitä on sovellettu oikein, ottaen erityisesti huomioon saavutettu vaikutus verrattuna tavoitteeseen vähentää noin 1 000 000 naudanlihantuotantoon joutuvaa vasikkaa, soveltamisponnistusten jakautuminen jäsenvaltioiden kesken ja mahdolliset kaupalliset vääristymät."

9 Asetuksella N:o 2222/96 muutetussa asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 3 kohdassa annetun mahdollisuuden mukaisesti Ranskan tasavalta valitsi kahden palkkion myöntämisen.

10 Asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 5 kohdan nojalla komissio antoi asetuksen N:o 2311/96, jossa se määritteli vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion myöntämisedellytykset korvaamalla asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan seuraavasti:

"1. Jäsenvaltio voi myöntää teurasvasikoiden aikaisesta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion (jäljempänä 'palkkio') ainoastaan sen omalla alueella teurastettujen eläinten osalta, joiden teuraspaino on yhtä suuri tai alhaisempi kuin liitteessä IV tarkoitettu paino.

— — "

11 Muutetun asetuksen N:o 3886/92 liite IV, jossa määritellään teurasvasikoiden enimmäisteuraspaino jäsenvaltioissa 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on seuraavanlainen:

(kilogrammoina)

Jäsenvaltio, jossa eläin on teurastettu	Enimmäisteuraspaino
Belgia	136
Tanska	110
Saksa	103
Kreikka	127
Espanja	124
Ranska	108
Irlanti	—
Italia	117
Luxemburg	120
Alankomaat	138
Itävalta	82
Portugali	110
Suomi	84
Ruotsi	88
Yhdistynyt kuningaskunta	32

12 Asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Maksettavan palkkion suuruudeksi vahvistetaan:

— 65 ecua kutakin joulukuussa 1996 ja tammikuussa 1997 teurastettua eläintä kohden,

— 60 ecua kutakin tammikuun 1997 jälkeen teurastettua eläintä kohden."

13 Asetuksen N:o 2311/96 seitsemännestä perustelukappaleesta käy ilmi, että komission tarkoituksena oli asettaa palkkion määrä sellaiselle tasolle, että huomioon otetaan erityisesti sekä kevyemmän ruhon myyntiin liittyvä tulonmenetys että lyhentyneeseen tuotantokauteen liittyvät taloudelliset näkökohdat, mutta että komissio katsoi kuitenkin siirtymätoimenpiteenä olevan aiheellista myöntää suurempia palkkioita tiettyjen vasikanlihamarkkinoilla järjestelmän alkuvaiheessa ennakoitavissa olevien häiriötekijöiden huomioon ottamiseksi.

14 Tämän vuoksi asetuksella N:o 2311/96 muutettua asetuksen N:o 3886/92 50 artiklaa muutettiin useaan otteeseen.

15 Näin ollen 8.1.1997 annetulla komission asetuksella N:o 18/97 (EYVL L 5, s. 17) muutettiin Saksan liittotasavaltaa koskeva, asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 liitteen IV mukainen enimmäisteuraspaino 103 kilogrammasta 112 kilogrammaan. Asetuksen N:o 18/97 kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee Saksan liittotasavallan käyttäneen asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annettua oikeuttaan esittää muiden kuin Eurostatin julkaisemien tilastojen käyttöä viitteenä palkkiokelpoisten vasikoiden

enimmäisteuraspainon määrittämisessä, ja komission hyväksyneen nämä tilastot niiden tarkistuksen jälkeen.

16 Lisäksi asetuksen (ETY) N:o 3886/92 muuttamisesta 31 päivänä tammikuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 200/97 (EYVL L 31, s. 62) lisättiin asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan 3 kohtaan toinen alakohta, joka kuuluu seuraavasti:

"Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahta palkkiota kuitenkin korotetaan:

a) 20 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 1997 välisenä aikana teurastettujen, enintään 110 kilogrammaa painavien eläinten osalta 10 ecua ruholta ja vähintään 110 kilogrammaa mutta enintään 120 kilogrammaa painavien eläinten osalta 5 ecua ruholta,

b) 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 1997 välisenä aikana teurastettujen, enintään 110 kilogrammaa painavien eläinten osalta 5 ecua ruholta ja vähintään 110 kilogrammaa mutta enintään 120 kilogrammaa painavien eläinten osalta 2,5 ecua ruholta."

17 Asetuksen N:o 200/97 ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, että näillä korotuksilla komissio pyrki ottamaan huomioon sen, että asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 liitteessä IV asetettujen enimmäispainojen vuoksi huomattava osa yhteisön vasikantuotannosta oli myytävä alle 120 kilogramman painoisina, ja että tämän tuotteen epätavallisen tar-

jontamuodon vuoksi markkinoilla oli odotettavissa tilapäisiä vaikeuksia, jotka nostivat näin kevyiden ruhojen kauppaamiskustannukset suhteellisesti korkeammiksi.

18 Asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 a artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Kaikki palkkiohakemukset on toimitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kolmen viikon kuluttua teurastuspäivästä."

Asetuksella N:o 18/97 lisättiin seuraava virke 50 a artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan:

"Ennen 25 päivää joulukuuta 1996 teurastettuja eläimiä koskevia hakemuksia voidaan kuitenkin jättää 15 päivään tammikuuta 1997 saakka."

Pääasiassa esillä oleva oikeusriita ja ennakkoratkaisukysymys

19 Gascogne on Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka tuottaa vasikanlihaa.

20 Gascogne valitti Tribunal administratif de Paris'hin ja vaati kyseiseen tuomioistuimeen 26.6.1997 saapuneessa valituksessaan Ofivalin niiden päätösten kumoamista, joissa yhtiöltä evättiin asetuksella N:o 2222/96 käyttöön otettu palkkio vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta. Pääasian asiakirjoista ja Ranskan hallituksen kirjallisista huomautuksista käy ilmi, että hylkäävät päätökset on tehty 14.5. sekä 11. ja 20.6.1997 ja että näissä päätöksissä palkkiohakemuksen kohteena olevien vasikoiden painon on katsottu ylittäneen 108 kilogrammaa.

21 Gascogne vetosi valituksessaan muun muassa siihen, että kyseinen palkkiojärjestelmä loukkasi perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa ilmaistua syrjintäkiellon periaatetta, koska järjestelmän seurauksena suositaan tapauksia, joissa jäsenvaltioissa teurastettujen vasikoiden yhteisön markkinoille saattamisessa voidaan hyödyntää sitä, että jäsenvaltion vasikoille määritetty keskiteuraspaino on suuri.

22 Tribunal administratif de Paris katsoi, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaiseminen "edellytti sen selvittämistä, kielletäänkö 25 päivänä maaliskuuta 1957 tehdyn perustamissopimuksen 40 artiklassa tukitoimenpiteet, joista tuotteille koituva hyöty riippuu jäsenvaltiokohtaisesti määritetyistä arviointiperusteista, vaikka nämä tuotteet voidaan saattaa yhteisön kaikki jäsenvaltiot käsittäville markkinoille", ja lykkäsi asian käsittelyä, kunnes yhteisöjen tuomioistuin on antanut vastauksen näin määritettyyn ennakkoratkaisukysymykseen.

Tutkittavaksi ottaminen

23 Komission mielestä esitettyä kysymystä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska ennakkoratkaisupyynnössä ei mainita Gascognen palkkiohakemusten hylkäyspäätösten tekopäiviä ja perusteluja ja koska se ei myöskään sisällä tietoa vasikoiden teurastuspäivistä ja hakemusten tekopäivistä, joilla kuitenkin on huomattava merkitys sovellettavan säännöstön muuttumisen vuoksi.

24 Komissio korostaa niin ikään, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. asia C-307/95, Max Mara, määräys 21.12.1995, Kok. 1995, s. I-5083, 7 kohta) ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevissa päätöksissä annetut tiedot sekä päätöksissä esitetyt kysymykset eivät pelkästään ole perusta sille, että yhteisöjen tuomioistuin antaa soveltamiskelpoisia vastauksia, vaan niiden perusteella jäsenvaltioiden hallituksilla samoin kuin muilla tahoilla, joita asia koskee, on mahdollisuus esittää huomautuksensa EY-tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti. Koska vain ennakkoratkaisupyyntö on annettu kyseisen säännöksen nojalla tiedoksi niille, joita asia koskee, komissio ihmettelee, voidaanko esitetty kysymys ottaa tutkittavaksi pelkästään sillä perusteella, että Gascognen hakemusten tekopäivät ja Ofivalin perustelut hakemusten hylkäämiselle ovat pääteltävissä kansallisen tuomioistuimen lähettämistä asiakirjoista.

25 On muistettava oikeuskäytännössä vakiintuneesti katsotun, että koska ennakkoratkaisulla on pyrittävä antamaan kansalliselle tuomioistuimelle soveltamiskelpoinen tulkinta yhteisön oikeudesta, kansallisen tuomioistuimen on määriteltävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat lähtökohdat, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/90—C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta ja asia C-67/96, Albany, tuomio 21.9.1999, Kok. 1999, s. I-5751, 39 kohta).

26 On todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa ennakkoratkaisupyynnössä ei mainita vain perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohtaa, vaan siinä viitataan nimenomaisesti asetukseen N:o 2222/96 sikäli kuin tässä "annetaan jäsenvaltioille oikeus myöntää 30.11.1998 asti vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettava palkkio vasikoista, joiden teuraspaino ei ylitä kyseessä olevan jäsenvaltion vasikoiden keskimääräistä teuraspainoa vähennettynä 15 prosentilla; jäsenvaltiokohtaiset keskiteuraspainot määritellään Eurostatin laatimien vuoden 1995 tilastotietojen tai muun komission hyväksymän virallisesti julkaistun vuoden 1995 tilastotiedon perusteella" sekä toisaalta asetuksiin N:o 2311/96, N:o 18/97 ja N:o 200/97, joissa säädetään palkkiojärjestelmään sovellettavista yksityiskohtaisista säännöistä.

27 Ennakkoratkaisupyynnössä tarkennetaan lisäksi, että niiden Ofivalin päätösten kumoamista koskeva valitus, joilla Gascognelta evättiin asianomainen palkkio, perustuu palkkiojärjestelmän yhteensoveltumattomuuteen perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa ilmaistun syrjintäkiellon periaatteen kanssa sen vuoksi, että järjestelmällä "suositaan tapauksia, joissa jäsenvaltioissa teurastettujen vasikoiden yhteisön markkinoille saattamisessa voidaan hyödyntää sitä, että jäsenvaltion vasikoille määritetty keskiteuraspaino on suuri".

28 Näin ollen on todettava, että ennakkoratkaisupyynnössä on riittävän tarkat ja täydelliset tiedot, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi antaa soveltamiskelpoisen vastauksen kysymykseen sellaisen periaatteen pätevyydestä perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan kannalta, jonka mukaan oikeus vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaan palkkioon määritetään kussakin jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen vasikoiden keskimääräisen, 15 prosentilla vähennetyn teuraspainon perusteella asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan sekä asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

29 Lisäksi EY-tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti esitetyistä Gascognen, Ranskan hallituksen, neuvoston ja komission huomautuksista ilmenee, että näiden oli tosiasiassa ennakkoratkaisupyynnön sisältämien tietojen avulla mahdollista muodostaa kantansa tähän kysymykseen.

30 Se, että ennakkoratkaisupyynnössä ei mainita Gascognen hakemusten ja Ofivalin niitä koskevien hylkäyspäätösten tekopäiviä eikä vasikoiden teurastuspäiviä, ei ole voinut estää näitä ottamasta kantaa eikä estä myöskään yhteisöjen tuomioistuinta vastaamasta esitettyyn kysymykseen tavalla, josta on hyötyä asiaa ratkaistaessa.

31 Kansallinen tuomioistuin on viittaamalla ennakkoratkaisupyynnön viittauskappaleissa ja perusteluissa nimenomaisesti asetuksiin N:o 2311/96, 18/97 ja 200/97 selvästi ilmaissut, että sen omien toteamusten mukaan näitä asetuksia voidaan soveltaa ajallisesti Gascognen eri hakemuksiin ja Ofivalin niitä koskeviin hylkääviin päätöksiin. Ennakkoratkaisupyynnössä olevia tietoja on lisäksi täydennetty niillä tiedoilla, jotka sisältyvät kansallisen tuomioistuimen lähettämiin asiakirjoihin ja yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyihin kirjallisiin huomautuksiin ja jotka on sitten otettu esittelevän tuomarin kertomukseen, joka puolestaan on suullisen käsittelyn järjestämistä silmällä pitäen toimitettu jäsenvaltioiden hallituksille ja muille tahoille, joita asia koskee, ja suullisessa käsittelyssä näillä oli mahdollisuus täydentää huomautuksiaan (ks. vastaavasti em. asia Albany, tuomion 43 kohta).

32 Palkkion määriä, jotka asetuksella N:o 2311/96 ja sen jälkeisillä komission asetuksilla muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan 3 kohdan mukaan määräytyvät eläinten teurastuspäivän perusteella, ei myöskään sinänsä riitauteta, joten pelkästään sen perusteella, että pääasian kannalta merkitykselliset teurastuspäivät eivät ilmene ennakkoratkaisupyynnöstä eivätkä asian asiakirjoista tai asianosaisten huomautuksista, ei voida katsoa, että esitetty kysymys on jätettävä tutkimatta.

33 Näin ollen esitettyyn kysymykseen on vastattava.

Ennakkoratkaisukysymys

34 Gascogne ja Ranskan hallitus väittävät, että vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaa palkkiota koskeva järjestelmä on perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan vaatimusten vastaisena pätemätön, koska

se on syrjivä ja vääristää kilpailua ranskalaisten tuottajien vahingoksi verrattuna erityisesti näiden alankomaalaisiin kilpailijoihin.

35 Gascogne ja Ranskan hallitus korostavat tältä osin, että yhdenmukaisen 15 prosentin vähennyksen soveltaminen kussakin jäsenvaltiossa teurastettujen vasikoiden keskimääräiseen teuraspainoon ja palkkio-oikeuden eriyttäminen keskimääräisen teuraspainon mukaan jäsenvaltioittain johtaa siihen, että saadakseen palkkion ranskalaisen tuottajan on tuotettava enintään 108 kilogramman painoisia ruhoja, mikä ei vastaa normaalia myyntikäytäntöä Ranskan markkinoilla, joilla on totuttu ruhoihin, joiden keskipaino vaihtelee 120 ja 130 kilogramman välillä. Ranskalaisille tuottajille aiheutuu näin lisäkustannuksia, ja niiden tuotannostaan saama hinta on nyt pienempi, kun taas alankomaalaiset tuottajat, joita koskeva palkkion saamiseksi edellytetty viitepaino on 138 kilogrammaa, saavat palkkion saattamalla Ranskan markkinoille näiden markkinoiden vaatimuksia vastaavia ruhoja.

36 Gascognen mukaan kyseinen syrjintä ja vääristyminen vielä korostuvat sen vuoksi, että viitepainot on laskettu Eurostatin kustakin jäsenvaltiosta kokoamien vuoden 1995 tilastojen pohjalta, vaikka on kiistatonta ja tiedossa, että vasikoiden ruhot eivät ole yhdenmukaisia yhteisössä, koska kukin jäsenvaltio tarjoaa kulutukseen ruhoja, jotka eroavat toisistaan ravinnoksikäyttöä ja myyntiä koskevien tapojen ja tottumusten mukaan, ja ettei teurasvasikan ja sen ominaisuuksien yleistä määritelmää eikä myöskään yhdenmukaisia ja luotettavia yhteisön tilastoja ole olemassa.

37 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa ilmaistu syrjintäkielto on vain erityisilmaus siitä yleisestä yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta yhteisön oikeudessa, jonka mukaan samanlaisia

tapauksia ei saa kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia samalla tavalla, paitsi jos tällainen kohtelu on objektiivisesti ottaen perusteltua (yhdistetyt asiat C-296/93 ja C-307/93, Ranska ja Irlanti v. komissio, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-795, 49 kohta).

38 Kiellon täytäntöönpanon edellytyksiä koskevan tuomioistuinkontrollin osalta on kuitenkin todettava, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta niille perustamissopimuksessa yhteisen maatalouspolitiikan alalla uskottujen tehtävien vuoksi (yhdistetyt asiat C-267/88—C-285/88, Wuidart ym., tuomio 21.2.1990, Kok. 1990, s. I-435, 14 kohta ja asia C-375/96, Zaninotto, tuomio 29.10.1998, Kok. 1998, s. I-6629, 46 kohta).

39 Lisäksi asetuksen N:o 2222/96 ensimmäisestä, kahdeksannesta, yhdeksännestä, kymmenennestä ja yhdennestätoista perustelukappaleesta ilmenee, että vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion tarkoituksena on kuluttajien BSE:tä koskevan huolestumisen johdosta vakavasti häiriintyneiden naudanlihamarkkinoiden tervehdyttäminen ja tasapainottaminen. Koska palkkion tarkoituksena siten on markkinoiden vakauden turvaaminen, sen avulla pyritään yhteen EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa (josta on tullut EY 33 artiklan 1 kohta) tarkoitetuista yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteista.

40 Tähän tavoitteeseen pyrkiessään kaikkien yhteisön tuottajien on riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he toimivat, vastattava yhteisvastuullisesti ja yhdenvertaisesti sellaisten päätösten seurauksista, joita yhteisöjen toimielimet tekevät toimivaltansa rajoissa reagoidakseen markkinoilla mahdollisesti ilmenevän tuotannon ja menekkimahdollisuuksien välisen epätasapainon vaaraan (em. asia Ranska ja Irlanti v. komissio, tuomion 50 kohta ja em. asia Zaninotto, tuomion 47 kohta).

41 Edellä sanotun perusteella on todettava, että asetuksen N:o 2222/96 yhdeksännestä perustelukappaleesta käy ilmi, että neuvosto päätyi eriyttämään palkkio-oikeuden käytettävissä olevista tilastoista ilmenevän kussakin jäsenvaltiossa teurastettujen vasikoiden keskiteuraspainon perusteella juuri vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion vaikutuksen suuntaamiseksi jäsenvaltioissa vallitseviin tuotannon edellytyksiin.

42 Soveltamalla näin todettuihin keskimääräisiin painoihin yhdenmukaista 15 prosentin vähennystä yhteisön toimielimet pakottivat kaikkien jäsenvaltioiden tuottajat osallistumaan samalla tavalla yhteisvastuulliseen hankkeeseen, jota naudanlihamarkkinoiden tervehdyttäminen lihantuotantoon tulevien vasikoiden määrää vähentämällä edellytti.

43 Neuvoston ja komission tapaan on lisäksi huomattava, että yhdenmukaisen keskiteuraspainon valitseminen kaikkia yhteisön tuottajia varten ei olisi mahdollistanut palkkion käyttöönotolla tavoitellun päämäärän saavuttamista, koska ne jäsenvaltioiden tuottajat, joilla perinteisesti esiintyy huomattavia teuraspainoja, tuskin olisivat palkkion saadakseen olleet valmiit ryhtymään tarvittaviin toimiin vasikoidensa teuraspainon alentamiseksi, ja koska ne jäsenvaltioiden tuottajat, joilla perinteisesti esiintyy alhaisempia teuraspainoja, olisivat voineet saada palkkion ilman minkäänlaisia alentamistoimia.

44 Tämän lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan sitä, että yhteistä markkinajärjestelyä koskevalla toimenpiteellä voi olla tietyille tuottajille heidän tuotantosuunnastaan tai paikallisista olosuhteista johtuen erilaisia vaikutuksia kuin muille, ei voida pitää perustamissopimuksen 40 artiklan 3 koh-

dassa tarkoitettuna kiellettynä syrjintänä, jos toimenpide perustuu objektiivisiin, yhteisen markkinajärjestelyn kokonaisvaltaisen toiminnan tarpeita vastaaviin arviointiperusteisiin (ks. vastaavasti asia 179/84, Bozzetti, tuomio 9.7.1985, Kok. 1985, s. 2301, 34 kohta).

45 Tässä yhteydessä on myös huomattava, että asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 5 kohdassa ei vain määrätä komissiota vahvistamaan aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion määrää sopivalle tasolle, jotta riittävästi vasikoita voidaan teurastaa markkinoiden tarpeen mukaan, vaan siinä nimenomaan valtuutetaan komissio antamaan jäsenvaltion hakemuksesta lupa alueittain eriytettyyn palkkion soveltamiseen jäsenvaltion sisällä.

46 Asetuksen N:o 2222/96 kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee lisäksi, että yhteisön lainsäätäjä on sen vuoksi, että tuotanto ja kuluttajien odotukset vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen, antanut jäsenvaltioille mahdollisuuden valita, soveltavatko ne prosessointipalkkiota vai aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavaa palkkiota, ja oikeuttanut ne soveltamaan molempia yhdessä 1 päivän joulukuuta 1996 ja 30 päivän marraskuuta 1998 välisenä aikana.

47 Gascognen sen väitteen osalta, jonka mukaan väitetty syrjintä ja vääristyminen korostuvat sen vuoksi, että viitepainot on laskettu Eurostatin kokoamien vuoden 1995 tilastojen pohjalta ottamatta huomioon eri jäsenvaltioiden markkinoiden välisiä eroja ja sitä seikkaa, että yhdenmukaisia ja luotettavia yhteisön tilastoja ei ole olemassa, on vielä huomattava, että asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetaan jokaiselle jäsenvaltiolle oikeus vaatia muiden kuin Eurostatin julkaisemien tilas-

tojen käyttöä asianomaiseen valtioon sovellettavaa viitepainoa määritettäessä. Asiakirjoista ilmenee, että Ranskan tasavalta ei kuitenkaan ole käyttänyt tätä mahdollisuutta.

48 Edellä esitetyn johdosta on katsottava, että vasikoiden aikaistetusta markkinoille saattamisesta maksettavan palkkion määrittäminen eri tavoin kussakin jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen vasikoiden keskimääräisen teuraspainon perusteella ja yhdenmukaisen 15 prosentin vähennyksen soveltaminen näin määritettyihin keskipainoihin ei ole perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdassa kiellettyä syrjintää yhteisön tuottajien välillä.

49 Näin ollen on vastattava, että esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin mitään sellaista, mikä voisi vaikuttaa asetuksella N:o 2222/96 muutetun asetuksen N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan ja asetuksella N:o 2311/96 muutetun asetuksen N:o 3886/92 50 artiklan 1 kohdan pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

50 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ranskan hallitukselle sekä neuvostolle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Tribunal administratif de Paris'n 9.12.1998 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Esitetyn kysymyksen tutkiminen ei ole tuonut esiin mitään sellaista, mikä voisi vaikuttaa naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 i artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2222/96, sekä asetuksessa N:o 805/68 säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1244/82 ja (ETY) N:o 714/89 kumoamisesta 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3886/92 50 artiklan 1 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1996 annetulla komission asetuksella N:o 2311/96, pätevyyteen.

Moitinho de Almeida Schintgen Gulmann

Puissochet Macken

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä toukokuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kuudennen jaoston puheenjohtaja